

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 63. — ŠTEV. 63.

NEW YORK, SATURDAY, MARCH 17, 1934. — SOBOTA, 17. MARCA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

PETDNEVNO PREMIRJE V AVTOMOBILSKI INDUSTRIJI

AVTOMOBILSKI MAGNATJE ODLOČNO NASPROTUJEJO WAGNERJEVI PREDLOGI

Industrijalni diktator predlaga ustanovitev trajne razsodiščne oblasti. — Izvoljeni zastopniki delavcev naj imajo popolno pravico pogajati se z delodajalci. — Magnatje se boje diktature strokovnih unij. — Stališče, ki ga zavzemajo industrijalci, je nepošteno, neameriško in škodljivo javnim interesom.

WASHINGTON, D. C., 16. marca. — Nevarnost splošnega štrajka, ki je imel izbruhniti v avtomobilski industriji, je za dobo petih dni odstranjena. NRA je posredovala, in njeno posredovanje je bilo uspešno.

Industrijalni ravnatelj Hugh S. Johnson je dolgo časa konferiral z W. Knudsenom, članom upravnega sveta General Motors Corporation.

Po konferenci je izjavil, da se bo vršil v ponedeljek v New Yorku sestanek izvršilnega odbora narodne avtomobilске trgovske zbornice ter bo pri tej priliki določil, kakšno stališče bo zavzel v bodočnosti.

Istočasno so izjavili voditelji strokovne organizacije, da bo preteča stavka odgodena do srede.

William Collins, ki vodi organiziranje delavcev v detroitskem okrožju, je rekel: —

— V sredo bodo vse avtomobilске tvornice zaprte in bodo ostale zaprte, dokler ne bodo tvorničarji izvedli vseh določb, ki jih jim narekuje pravilnik NRA.

Spor med delodajalci in delavci v avtomobilski industriji je izbruhnil zaradi strokovnih organizacij.

American Federation of Labor pravi, da delodajalci ne dovolijo delavcem, da bi izvolili svoje zastopnike, ki bi se pogajali glede delovnega časa in plač. Namesto tega so začeli delodajalci ustanavljati kompijske unije ter prete delavcem z odpustom, ako se jim ne pridružijo.

Industrijalni diktator Johnson se je pojavil z dvema predlogama: — Ustanovi naj se trajna razsodiščna komisija, ki bo presojala pritožbe delodajalcev in delavcev; edinole zastopniki strokovnih organizacij, ne pa zastopniki kompijskih unij imajo pravico pogajati se glede delovnega časa in plač.

Kolikor se je moglo dognati, je Knudsen oba predloga odločno zavrnil.

Zastopniki strokovnih organizacij so zelo razočarani, ker se je zadeva tako zavlekla.

Po posvetovanju v glavnem stanu Federacije so se odpeljali v Detroit, kjer bodo svojim članom pojasnili vse podrobnosti washingtonskih pogajanj.

Ker je le malo upanja, da bi se delodajalci vklonili, bo stavka izbruhnila v sredo zjutraj.

Voditelji strokovnih organizacij so soglasno izjavili, da je stališče, ki ga zavzemajo delodajalci: nepošteno, neupravičeno, neameriško in škodljivo javnim interesom.

DETROIT, Mich., 16. marca. — Ravnatelj narodne avtomobilске trgovske zbornice so danes odločno nastopili proti predlogi senatorja Wagnerja, čije svrha je ustanoviti trajno posredovalno oblast.

Ako bi se vresničila Wagnerjeva želja, bi bil vsak delavec primoran vstopiti v strokovno organizacijo. Nihče bi se ne oziral na delavca, če želi to storiti ali ne.

Po mnenju avtomobilskih magnatov bi se pojavila v Združenih državah diktatura strokovnih organizacij, ki bi odvzela tvorničarjem vso moč, oblast in veljavo.

Dollfuss bo sklenil zvezo z nazijci

BYRDOVO LETALO SE JE RAZBIL

Aeroplan se je razbil. — Pilot je preprečil še večjo nesrečo. — Zaloge je treba prepeljati.

Little America, 16. marca. — Štirje letalci Byrdove antarktične ekspedije so ušli resnim poškodbam, ko je eden izmed štirih aeroplanov, katerega je vodil pilot Isaac Schlossbach, treščil na tla in se razbil.

To je bil monoplan Fokkerjevega izdelka ter je bil določen za prevoz zalog iz Little America do skladišča, ki je bilo postavljeno 100 milj proti jugu.

Admiral Richard E. Byrd je pilotu Schlossbachu izrazil vse priznanje, da je s pričujočnostjo svojega duha in s svojo spretnostjo preprečil še večjo nesrečo ter so Schlossbach in njegovi trije spremljevalci odnesli samo lahke poškodbe. Admiral Byrd je takoj odposlal drugi aeroplan na poizkusni polet in ko je preizkusnja prestopal, ga je poslal b zalogami v južno taborišče.

Lepo vreme v tem letnem času je predrago ceneno, da bi zapravljali čas. — je rekel Byrd. — Od sedaj pa do 19. aprila, ko nastopijo zimске noči, bo malo lepega vremena, zato se ga moramo sedaj poslužiti.

Vzrok nesreče je bil najbrže kak melaničen pogrešek. Ko se je Schlossbach odpravil z aeroplanom, je motor nekam čudno ropotal in aeroplan se je le počasi dvigal. Nagibal se je na levo in desno, se dvigal in zopet padal. Zato je aeroplan obrnil, da bi zopet pristal. Admiral Byrd je s svojimi možmi z veliko skrbjo gledal in čakal, kaj se bo zgodilo. Schlossbach je počasi skušal pristati, toda aeroplan je z veliko silo zadel ob tla, toda se ni vžgal, ker je v zadnjem trenutku Schlossbach zaprl motor. Vsi štirje so se zelo prestrašili, toda so bili le malo opraskani.

Pol ure pozneje se je pod vodstvom pilota Williama Bowlina dvignil drugi aeroplan, in je odpeljal 800 funtov živeža. V prevozno službo bo postavljen še en aeroplan, da bo čim prej prepeljana zaloge 8 ton.

Pol ure pozneje se je pod vodstvom pilota Williama Bowlina dvignil drugi aeroplan, in je odpeljal 800 funtov živeža. V prevozno službo bo postavljen še en aeroplan, da bo čim prej prepeljana zaloge 8 ton.

LINDBERGH NASTOPI KOT PRIČA

Washington, D. C., 16. marca. — Pred senatnim odborom za poštne zadeve je nastopil včeraj kot pričaznani letalec Lindbergh, ki je izjavil, da nikakor ni prav, ker je vzela vlada brez vsakega predhodnega obvestila privatnim kompijskim pravico za prevažanje zračne pošte.

Po njegovem mnenju bi morale imeti kompijske pravice za zagovor, in šele če bi se jim dokazala krivda, naj bi bili kontrakti preklicani.

OSEM ZAMORCEV USMRČENIH

V raznih južnih državah so včeraj obesi oziroma usmrtili na električnem stolu osem zamorcev, ki so bili obsojeni na smrt zaradi posilstva belih deklet.

SREBRNE VALUTE SEDAJ NE BO

Morgenthau očita zagovornikom srebrne valute špekulacijo. — Dokler se položaj izboljšuje, vlada ne bo spremenila ničesar.

Washington, D. C., 16. marca. — Člani odbora poslanske zbornice za kovanje denarja so se zglasili pri zveznem zakladničarju Morgenthau-u ter so se zavzemali za novo "srebrno politiko".

Morgenthau jim je povedal, da ni primerno premeniti politike, dokler vladni načrt za izboljšanje gospodarskega položaja kaže napredok. Morgenthau je pozneje časnikarskim poročevalcem povedal, da je preiskava dognala, da se nekateri zagovorniki srebra za stvar zanimajo samo iz sebičnih namenov. Zvezni zakladničar je rekel, da ti gospodje špekulirajo na newyorški borzi s srebrnimi akcijami. Rekel je, da mu je treba še dokazati, da je srebro zdravilo, ki ozdravi vse bolezni. V primeru z drugimi deželami cena raznega blaga bolj narašča kot kje drugje. Pod sedanjimi razmerami ne kaže, da bi bil vpeljan kak drug srebrni kurz. Ako ves svet vpelje londonski sporazum glede srebra, se v prihodnjih štirih letih ni treba bati nadprodukcije.

Morgenthau je tudi rekel, da srebrni rudniki zadržujejo svoj pridelek, ker v bodočnosti pričakujejo večjo ceno srebra. Predsednik Roosevelt je odredil, da urad za kovanje denarja vsako leto kupi 24,400,000 unč srebra, unčo po 64 in pol centa. Od 21. decembra do 9. marca je bilo kupljenega srebra 1,544,000 unč.

Zvezni zakladničar je rekel, da če da bo predloga za kontrolno bank tako predelana, da jo bo kongres sprejel. Predsednik želi tako predlogo in vse kaže, da bo kongres to zadevo v kratkem ugodno rešil.

ŠVICA HOČE PREMENITI USTAVO

Ženeva, Švica, 15. marca. — Vsa Švica je zaradi političnega položaja razburjena, kajti starodavna ustava, ki je skozi stoletja varno vodila deželo skozi viharje, bo morala biti premenjena.

Iz zveznega sveta je izstopil Henri Haeblerlin, ki je bil predsednik v letih 1926 in 1931. Dr. Jean Marie Musy, ki je bil predsednik leta 1925 in 1930, pa je zagrozil, da bo odstopil. Mogoče bo odstopil celo ves zvezni svet.

Ker je Švica obkoljena z fašističnimi državami, Italijo, Avstrijo in Nemčijo, je švicarska vlada vpeljala postavbo, po kateri je dobila izvanredne pravice proti političnim agitatorjem, toda v nedeljo je narod po plebiscitu zavrgel tozadevno postavbo. Tudi lansko leto je plebiscit ravno tako zavrgel vladni gospodarski načrt, po katerem naj bi Švica obdržala zlato valuto.

Plebiscit je pokazal sicer narodovo zaupanje v demokracijo, toda dal je nezaupnico zveznemu svetu. Medtem ko je zvezni svet konzervativen, so mesta Ženeva, Curih in Bazel socialistični.

INSULLU SE BEG NI POSREČIL

Njegova žena je bila aretirana. — Najbrže bo deportirana. — Insull je bil preobčlen kot ženska. — Na parniku so ga prijeli.

Atene, Grška, 16. marca. — V četrtak zgodaj zjutraj je Samuel Insull, katerega želi imeti čikaško sodišče zaradi goljufije, izginil iz hotela, v katerem je stanoval 17 mesecev ter se je uspešno ustavljal izročiti Združenim državam. Grška vlada mu je zapovedala, da mora odpotovati iz Grške najpozneje v četrtak opolnoči. Policija domneva, da je Insull pobegnil preoblečen kot ženska in da je kje skrit v Atenah, ali pa se nahaja na orient-ekspresnem vlaknu, ki vozi v Pariz. Nekateri pa domnevajo, da se nahaja v Solunu.

Njegova žena je bila aretirana in je morala čez noč ostati v zaporu. Med izpraševanjem se je dvakrat onesvestila. Vlada jo je razglasila kot nezaželeno tujko in jo deportirala.

Nek mož, ki pravi, da je bil priča bega, pravi, da je bil Insull preoblečen v žensko ter da se je z neko drugo žensko odpeljal z avtomobilom proti Pireju.

Ker Insull nima nikakih potnih listin, bo povsod aretiran, kamor bo prišel. Poleg drugih je bilo aretiranih več Insullovih služabnikov, njegova žena in njegova prijateljica, žena grškega veletrgovca Kuje-mujoglu. Policiji so vsi rekli, da je Insull pobegnil, da pa ne vedo, kam je šel.

Ako se je obrnil proti vzhodu, bi mogel skozi Bospor dospeti v Rusijo, Rumunsko ali v Malo Azijo.

Ameriških potnih listin Insull ni hotel sprejeti; ravno tako je tudi zavrnil železniški vozni listek do Pariza. Nobena država pa ni hotela zanj izdati dovoljenja za vstop v deželo.

Njegov beg je povzročil veliko presenečenje, ker je zadnje čase policija dan in noč stražila njegovo stanovanje. Grško notranje ministrstvo je obvestilo o njegovem begu policijo vsake sosednje dežele.

Atene, Grška, 16. marca. — Oblasti so izvedele, da se nahaja Insull na tovornem parniku "Majotis" v bližini Krete. Kapitanu je bilo po brezžičnem brzojavu naročeno, naj se takoj vrne v Grčijo.

SOVJETSKI LETALEC JE IZGINIL

Moskva, Rusija, 15. marca. — Neustrašeni sovjetski letalec Lepidevski, ki je prejšnji teden rešil deset žena in dva otroka z ledenih plošč v Severnem ledenem morju severozapadno od Beringove ožine, se je najbrže ponesečil ko je skušal rešiti še 89 članov Schmidtove ekspedije, ki se še vedno nahajajo na ledeni plošči, kamor so se rešili, ko se je potopil njihov parnik "Čeljuskin".

VRNITVI RIMSKEGA POSLANIKA PRIPISUJEJO VELIK POMEN

DUNAJ, Avstrija, 16. marca. — Z vsakim dnem se množe znamenja, da se bo Dollfussova vlada približala narodnim socialistom, ako ne bo celo stopila z njimi v koalicio. Veliko važnost pripisujejo vrnitvi avstrijskega poslanika v Rimu Antona Rintelena.

ODVEDBE SO NA DNEVNEM REDU

Šest moških z dvema ženskama je bilo aretiranih. — Bogata ločena žena zastražena pred odvajalci.

Manford, Okla., 16. marca. — Policija je nenadoma vdrla v neko samotno hišo blizu Osage, nedaleč od Mannmorda ter aretirala 8 oseb, ki so na sumu, da so bili v zvezi z odvedbo bankirja Edwarda G. Bremerja iz St. Paul, Minn.

Detektivi so že več dni pazili na neko majhno, belo farmsko hišo, 6 milj zapadno od Mannmorda. Ko so opazili, da so vsi osumljeni v hiši, so vanjo vdrli in jih aretirali. Detektivi so posebno iskali Arthurja Barkerja in Alaina Karpisa, katerih odtisi prstov so bili najdeni na avtomobilu, s katerim je bil Bremer odveden.

Greenwich, Conn., 16. marca. — Policija je postavila posebno stražo, da straži Mrs. Frederico Fey del Guerico, ker je bila odkrita zarota, da nameravajo zločinci odvesti njo ali pa njenege dve leti starega sina in zahtevati \$100,000 odkupnine.

Mrs. del Guerico je nedavno po svoji mamehi J. H. Timken Fry podedovala \$8,000,000 in je dobila takoj izplačana dva milijona. Mrs. del Guerico je kot 4-letno siroto adoptiral ameriški slikar Fry in se je leta 1928 poročila z mladim italijanskim odvetnikom del Guerico. Lansko leto se je od njega ločila.

St. Louis, Mo., 16. marca. — "Vi ste vrag", je rekla lepa Mrs. Nellie Tipton Muench, ko so ji vzeli odtise prstov in ji je bilo ukazano, da mora odložiti klobuk, da jo fotografirajo in njeno sliko postavijo v galerijo zločincev. Žena poznanege zdravnika je prišla zelo razburjena iz svojega skrivališča in se je izročila policiji. Policija jo ima na sumu, da je bila voditeljica tolpe osmih mož, ki so leta 1931 odvedli dr. Issaca D. Kekeya.

Postavljena je bila posl. jamščina \$500,000. Dva dni so jo zastoj iskali. V tem času se je vozila od mesta do mesta v južnem Illinois, dokler njenemu odvetniku ni bila zanjo dovoljena jamščina.

New Orleans, La., 16. marca. — Dva Filipince sta bila pred zveznim sodiščem obdolžena, da sta od tovarnarja Louis A. Haagerja zahtevala \$5000 s pretnjo, da bosta odvedla njegovega triletnega sina za skupnino \$100,000.

Tega zločina sta osumljena Manuel C. Lopez, star 33 let in 27 let stari Andrew Haime. Tretji so krivec George Cubano, je bil aretiran v St. Louisu in bo prepeljan v New Orleans.

POGREB INDIJANSKEGA POGLAVARJA

Browning, Mont., 16. marca. — Katoliški duhovnik, stoječ med indijanskimi poglavarji v domačih obkalah, je opravil mrtvaško obred za umrlega poglavarja Two Gun White Calf, čegar obraz je leta 1913 naslikal J. F. Frazier za nove niske.

Med latinsko molitve župnika M. J. Haligana se je mešalo petje mrtvaških pesmi Indijancev. Soročniki umrlega poglavarja so si s črno barvo namazali lica ter so molili k solčnemu bogu Natos, da na drugem svetu ne dopusti, da bi kdaj padla senca na umrlega poglavarja.

TRI LETA NI JEDEL KOKOŠI

Včeraj se je moral zagovarjati pred sodiščem v Brooklynu šestnajstletni Anton Czeh, ker je ukradel z nekega mesarskega voza dve kokoši. Fant je priznal tatvino in rekel, da je njegov oče brez dela in da v njegovi družini že tri leta niso jedli kokoši.

Sodnik ga je s svarilom, da ne sme več krasti, oprostil.

ZATRTA VSTAJA

Rabat, Maroko, 16. marca. — Vstaja, ki so jo vzpizorili domačini, pod poveljstvom glavarja N'Gadija proti francoskim oblastim, je zatrta. Vstaja je zatrla legija tujecev.

BOJI S KOMUNISTI V MADRIDU

Madrid, Španija, 15. marca. — V trgovskem središču mesta so izbruhnili nemiri in prebivalstvo je zelo zbegano. Civilna garda je streljala na izgreduke in jih več ranila.

Velika množica je korakala na Gard Via ter pela komunistično himno. Garda pa je demonstrante razpršila. Nato so demonstranti odšli v ulico Alcala, kjer so napadli socialistični glavni stan. V poslopju so streljali in metali kamenje.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za tujemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov.
Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti
posilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se
nam tudi prejšnje izdatke naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

DANAŠNJI ČLOVEK

Danes v času tehničnih iznajdb in naprav je človeku uspelo, da je s pomočjo najmodernejših prometnih sredstev zagospodaril vsaj zemeljski obli.

Človek je prodiral in razkril najgloblje in skrivnostne prirode.

Neizmerna, navidezna neskončna pota zvezdnih teles meri z največjo natančnostjo, tehta jim težo, zasleduje njih sestav.

Na zemlji in pod zemljo rešuje najtežje uganke.

Do najenostavnejših prvin razkroja stvari in zasleduje njih spojitve; uspehe svojega truda pa uporablja v nebrojnih iznajdbah, ki preobražajo svet.

Človeku res ni nič več pretežkega; vse izve, vse premag.

Človeštvo je napredovalo v vseh ozirih, ta napredek pa ni prinesel miru, zadovoljstva in sreče, ker je ta silovit napredek človeka le zaslužil.

Človek je hotel, da postane gospodar, a postal je suženj.

Moderna industrija, današnje tovarne, v katerih milijoni delovnih rok služijo svoj boren kruh, ustvarjajo moderno sajenstvo, ki je hujše od starega rimskega suženjstva. Nekoč je bil človek suženj človeka, danes je pa suženj stroja.

Stroj je delaven izpil telo in dušo, izpil mu je vse življenjske sokove in mu uničil vso življenjsko energijo.

Težka sedanja doba ubija delavčev dušo, pritiska ga na ramenih in tlači ga k tlom.

SIKST PARMSKI

Te dni je umrl v Parizu Sikst Parmski, svak zadnjega avstrijskega cesarja. Njegova sestra Zita je bila Karolova žena.

Svet je zvedel zanj, ko je skušal sredi najhujše bojne vihr pregovoriti zaveznike, naj odnehajo, češ, da sta Nemčija in Avstrija, posebno pa Avstrija, pripravljeni sprejeti najtežje pogoje samo, da bi bilo vojne konec.

Njegovi pozivi so pa nalezli na gluha ušesa, oziroma so podžgali zaveznike k večji vztrajnosti.

Vojna je slična bestiji, ki se mora izdivjati ter ni sredi divjanja dovzetna za nobeno svarilo.

Trije so jo skušali ustaviti, predno se je izdivjala: — Ford, papež in Sikst. Ford s svojo mirovno ladjo, papež s svojo poslanico in Sikst, ki je govoril v imenu svoje visoke žlahte. Njihov glas je bil pa glas upijajočega v puščavi. Šele božja dekla lakota je prisilila premaganka k predaji in napravila mir.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE-MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Za \$ 2.75 Din. 100	Za \$ 9.25 Lir 100
" " 5.05 " 200	" " 17.90 " 200
" " 7.35 " 300	" " 44. " 500
" " 11.95 " 500	" " 87.50 " 1000
" " 23.25 " 1000	" " 174. " 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.
IZPLAČILA V AMERIŠKIM DOLARJEM
Za izplačilo \$5.00 morate poslati \$ 5.75
" " 10.00 " " \$10.25
" " 15.00 " " \$15.25
" " 20.00 " " \$20.25
" " 25.00 " " \$25.25
" " 30.00 " " \$30.25
" " 35.00 " " \$35.25
" " 40.00 " " \$40.25
" " 45.00 " " \$45.25
" " 50.00 " " \$50.25

Prjemniki dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.
Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Dopisi.

Strabane, Pa.

10. marca mi je potekla naročnina na list Glas Naroda. Sedaj mi ni mogoče poslati. Kakor hitro mi bo mogoče, vam bom poslala za nadaljno naročnino. Samo prosim vas, ne ustavite mi lista, ker bi mi bilo predolg čas brez njega. Komaj čakam, da ga v roke dobim. Tudi moj gre iz rok v roke ali pod pogojem, da ga bodo prijateljice naročile, kakor hitro ko baj boje. Dve ta mi obljubili, če ne bo štrajka v aprilu. Moža sta sedaj začela delati po par letih.

S pozdravom

Mrs. Ana Strle.

Chicago, Ill.

Neveri, čemu se tako malo sliši iz milijonskega mesta Chicago. Človek bi mislil, da so gangsterji že nas vse pobili, pa oni se sami med seboj pobijajo. Ravno zadnji teden so zopet enega ubili, komaj en block od mojega doma, na 23 W. Ashland Ave. ob 4 uri popoldne. Frank Laschu je sedel v svojem avtomobilu pred mestno vodno napravo. Mimo pride drugi avtomobil z morileci in ga s strojno puške ustrelje, potem pa izgrinejo kot bi jih zemlja požrla. Njegovega prijatelja Frank Papa so pa ustrelili v postelji v hotelu, 24 ur poprej. Morilec še do danes niso dobili. Zdi se, da jih nočejo, kar je baje v dasti slučajih policija zvezana z gangsterji.

Ker je minilo 6. marca eno leto, kar je bil naš prijubljeni župan Anton Čermak umrl v Miami, Florida, se je vršila v nedeljo 11. marca velika svečanost na njegovem domu na 2348 Milard Ave.

Ker sem se tudi jaz udeležila, naj malo bolj podrobno opišem.

Ob 3. uri popoldne se zbere velika množica naroda. Bilo jih je okoli pet tisoč. Nato se pripelje naš sedanji gospod župan J. Kelly in v vzvišenih besedah opiše pomen današnjega dne. Potem odkrije bronasto ploščo, sliko pokojnega Antona Čermaka. Pod njo je pa napis v angleškem jeziku: "I am glad it was me instead of you". Te besede je spregovoril, ko je bil obstreljen, kajti strel je bil namenjen predsedniku Rooseveltu.

Govoril je tudi v češkem jeziku Father C. Vesely in okrajni sodnik Jorecki njegov osebni prijatelj.

Knjige Vodnikove Družbe

lahko že SEDAJ naročite za prihodnje leto. Naročnino, ki znaša SAMO — \$1.—,

lahko pošljete nam, in kakor hitro bodo knjige izšle, jih dobite po pošti.
Ako čakate tako dolgo, da knjige izidejo, morate plačati zanje \$1.35.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 West 18th Street, New York, N. Y.

USODEPOLNA PEČ

V spalnici Dartmouth vseučilišča so je pred kratkim zadušilo s strupenimi plini devet študentov. Plin je izhajal iz peči, ki jo vidite na sliki.

igrane. Dvorana je bila polna, kar priča, da se naši ljudje zanimajo za igre. Društvo "Ilirija" pa kliče: — Le spet se pokazite s kakšno lepo igro.

Kmalu, še en teden, pa bo prišla spomlad, pa kakor sedaj kuže vreme, ne bo še zelene pomladi, ampak ledena.

Za svetovno razstavo se je pričelo delati ta teden. Kakor se poroča, bo vse bolj letos, kakor je bilo leta 1933.

Torej, rojaki, vam že sedaj kliče, da se pripravljate in se udeležite razstave, ki se bo odprla 1. junija 1934. Tudi Zgago povabim, kajti lansko leto je bil pozabil, ali je bil pa preveč zaljubljen v Marjanco.

Pozdrav vsem čitateljem Glas Naroda!

Fr. Lukanič.

Iz Slovenije.

Novi grobovi.

V Jaršah je umrl Ovetko Habjan, knjigovodja industrije platnenih izdelkov.

— V Koroški Beli je umrla Pavlina Krenovec, vdova po geometru KID.

— V Mariboru je umrla zasebnica Neža Papov, stara 61 let.

Pretrčljiva tragedija revne kmečke družine.

3. marca se je po širni škofjanski okolici naglo raznesla vest o strašni smrti treh otrok revnega posestnika France Vajsa v Gorenji vasi. Gorenja vas leži v hribih, od Šmartne dobre četrti ure hoda. Hiše te vasi so raztresene široko na okrog med vinogradi in nekaj je tudi takih, ki stoje popolnoma na samem. Zlasti v zgornjem delu vasi so hiše daleč narazen. V tem delu je tudi revna domačija posestnika France Vajsa. Hiša je na samem in se je zaradi tega tudi mogla v tako kratkem času zgoditi taka nesreča. V samotni hiši so se namreč v dimu zadušili trije otroci, ki so pa pred smrtjo gotovo na vso moč klicali na pomoč.

Posestnik France Vajs in njegova žena Marija sta se poročila šele pred nekaj leti. Imela pa sta že troje otrok: 4-letnega Francea, 3-letnega Tončka in 1-letno Mimi. Pri vsem svojem siromaštvu sta bila zakonec od sreče vesela svojih otrok in sta v njihovi navzočnosti pozabljala na hude križe in težave. Težav in skrbi pa sta imela v obilici, kajti posestvo je majhno in hodita sta morala tudi k premožnejšim kmetom na dnino. Če sta je mogla, sta uredila tako, da je bil eden doma pri otrokih, in če je mati delala blizu hiše, je ob vsaki priložnosti hotel domov, da vidi, kako je z malčki. Pestunje revna družina seveda ni mogla najeti. 3. marca je odšel oče že zgodaj na delo v vinograd posestnika Smrekarja žena pa je imela opravke v svojem vinogradu blizu hiše. Najmlajša Tončka in Mimi je položila v zibelko, najstarejšega pa je pustila, da se je po sobici igral in tudi pazil na brat-

ca in sestro. Okrog 9. je mati zapustila hišo, malo pozneje pa je prišel s sosedovega vinograda oče ter ostal nekaj časa v sobi pri otrokih. Z ženo sta se bila dogovorila, da bo tudi ona večkrat pogledala v hišo. Žena, ki je vedela, da je bil medtem mož doma, je ostala v vinogradu komaj dobro uro, potem pa je hitela domov.

Ko je prišla do hiše, se je močno čudila, ker je bilo vse tiho. Tožila se je iz mislijo, da otroci spi. Ko je odprla vrata, pa ji je udaril nasproti zadušljiv dim, v sobi pa je bilo vse temno in tiho. Z največjo naglico je odprla okna ter planila k prvi zibelki. Hčerki je ležala v njej nepremično in prav tako v drugi zibelki sinček Tonček. Najstarejši otrok pa je ležal ves zgrbljen na postelji. Postelj je bila vsa razkopana in po nesnaženi v znak, da se je nesrečni otrok strašno mučil v dimu.

Nesrečna mati je otroke znosila ven pred hišo ter obupno klicala na pomoč. Njene krike je slišal tudi mov v vinogradu in v nekaj minutah je bil pred hišo. Na tleh so nepremično ležali trije otroci, nesrečna žena pa se je med pretresljivimi klici in jokom sklamajala nad njimi. Prihiteli so še drugi delavci, ki so z očetom vred skušali otroke obuditi k življenju. Deklece je bilo gotovo že mrtvo preneseno iz hiše, fantkoma pa je še počasi utripalo srce. Starši in delavci so poizkusili vse, da bi jih z drgnjenjem in umetnim dihanjem ohranili pri življenju, a je 3-letnemu Tončku srce že po nekaj minutah prenehalo biti. Najstarejši pa je še nekajkrat tiho odprl oči, žalostno pogledal, potem pa tudi on umrl v rokah nesrečnih staršev.

Toršče pretrčljive tragedije, nesrečna roditelja in grobo sosedov, ki so se globoko ganjeni sklanjali nad malimi žrtvami, strašno nesrečo, so oblivali žarki najpečnega pomladanskega sonca, ki pa jih potrla in obupana srca niso občutila.

Strašna tragedija se je pripetila po nesrečnem naključju. Nad pečo, v kateri je dokaj močno gorelo, je bilo razobešenih nekaj mokrih plenice, ki so zdrknile na peč ter se vnela. Mala sobica je bila gotovo naenkrat polna zadušljivega dima, ki ga je bilo vedno več, ne bo se ločil, ali pa se je nalašč zatekel na posteljo, meneč, da se bo z odejami pred dimom zavaruval. Nesreča se je odigrala v peti uri od očetovega odhoda. Go materinega prihoda.

Mrtve otroke so položili na belo obloženo mrtvaški oder: v sredini punčko, ob straneh pa njena brata. Mrtvi otročki v belih oblačilih na belom odru so napravili strahovito žalosten vtis na ljudstvo, ki je prihajalo iz najdaljših krajev ves dan, da mrtve žrtve zle usode pokropi in da izrazi svoje sožalje nesrečnim staršem.

Umor v Tuhinju.

3. marca so našli v vasi Buč v Tuhinjski dolini na neki gozdni poti 28-letnega moškega, ki je bil ustreljen v glavo. Ležal je po dolgem na poti, roke pa je imel v blaženi zepih, kar je bilo dokaz, da je šel popolnoma brezskrbno po cesti, ko ga je nekdo ustrelil iz zasede. V Tuhinjski dolini so sicer zadnja leta zabeležili nekaj ubojev, izvršenih v tepežih in raznih obračunavanjih med vinjenimi fanti, podobnega umora pa še ni bilo, kar ljudje pomnijo. Zato je zbudil ta primer veliko zanimanje po vsej dolini, posebno, ker niso mogli dolgo ugotoviti identitete ustreljenega.

Šele 5. marca je prišlo v Kamni sporočilo, da je bil to 29-letni Filip Gerbec, doma v občini Zlato polje iz naselja Pšajnovice. Kjer so samo 4 kmečke domačije. Po tej ugotovitvi bi se tudi dalo sklepati o motivih umora. Filip Gerbec je bil že znan oblastim zaradi najrazbijejših prestopkov in je imel več sovragov. Nekdo se je hotel iz kateregakoli vzroka maščevati nad njim in ker je najbrž vedel, da se bo v usodnem času vračal po gozdni poti proti Pšajnovicam, ki leže kake tričeture od Šmartne, ga je počakal za drevesom in ga ustrelil. Kljub vsestranskemu poizvedovanju orodniki dozdaj še niso mogli odkriti nobene sledi za morilcem.

Podsut rudar.

V rudniku v Zagorju se je pripetila hujša nesreča. V rovu se je utrgala plast premoga, ki je podstala 29-letnega rudarja Ivana Sušnika. Iz rova so ga spravili nezvestnega, s hudimi notranjimi poškodbami. Sušnika so popoldne pripeljali v bolnico.

Spor med beograjskimi abstinenti.

Lani je beograjsko okrajno sodišče obsodilo na mesec dni zapora dr. Ilijo Jelica, voditelja beograjskih abstinentov, ker je žalil predsednika zveze abstinentov dr. Miloša Popovića. Dr. Jelić se je pritožil in je kastajsko sodišče odredilo novo razpravo. Tokrat bo tožen tudi dr. Popović, ker je baje tudi on žalil dr. Jelica.

Peter Zgaga

To je resnična zgodba, ki je marsikomu znana, pa nič ne škodi, če se značilno stvar vnovič pove.

Pobožna učiteljica je vzgajala otroke. Skušala jih je vzgojiti v poštenem in pravem duhu ter istočasno izbiti njihov razum.

Njeno načelo je bilo, da mora otrok sam prodirati v skrivnosti oziroma zahteve življenja ter jih je v tem zmislu navajala na pravo pot.

Ko jim je hotela nekoč po ovinkih razložiti potrebo molitve pred jedjo in po jedi, je vprašala:

— No, Tonček, kaj bo, ko se boš vrnil opoldne domov.

Tonček — bil je jako brihten fantiček — je nekoliko pomislil in rekel:

— Mati bodo pripravljali kosilo.

— In potem? — je poizvedovala učiteljica.

— Potem bodo pa kosilo pripravili, in mi bomo k mizi sedli.

— In nato?

— Nato bomo pa počakali, da bodo prišli oče.

— In ko bodo oče prišli, kaj pa potem?

— Ko bodo oče prišli, bomo še malo počakali. Oče se bodo zamislili.

Učiteljica, misleč, da je že na svojem cilju, je z vso vnemo poizvedovala:

— Da, prav tako, Tonček. Oče se bodo zamislili. Nato pa — kaj pa nato?

— Oče se bodo zamislili — je nadaljeval Tonček — nato bodo pa rekli materi: — Ali si že spet skuhala to pasterizirano? Kdo bo pa tega hudiča žaril?

Italijansko junaštvo! Kako vztrajno ga poudarja Mussolini pri vsaki priložnosti! Pravi, da takih junakov, kakor so Italijani, ni na vsem svetu.

Ne bom rekel, tudi med Italijani je kak junak, v splošnem pa vsi mater kličejo, ko jim začno poudariti krogla za srajco.

Na vsoki fronti se je bil pripetil značilen dogodek, ki bo zavedno zapisan v zgodovini italijanskega junaštva.

Oddelek laških junakov je bil zapovedan v strojem jarku. Poveljeval jim je mlad poročnik (tenente), ki je imel v sebi res nekaj junaškega duha. Nemara ga je ljubica zapustila, ali je bil pa mogoče drugače razočaran v svojem mladem življenju, da se je hotel po vsej sili proslaviti na njenem polju.

In zbral je svojo junaško četo ter ji govoril:

— Vidite, junaki, onile hribeček. Tisti hribeček moramo zavzeti, kajti tam je važna sovražnikova postojanka. S tem junaškim dejanjem bomo koristili domovini ter proslavili sami sebe. Ali ste zadovoljni?

Vsi kot en mož so mu svečano prisegli, da so pripravljeni prebiti kri za domovino.

Mlad poročnik je potegnil britko sabljo ter se pogledal proti sovražnemu gruču.

Ker je bil junak, je prodiral, kolikor so ga nesle noge. In pri tem se je držal na vse pretege: — Avanti! Savoia! Avanti!

Malo čudno se mu je zdelo, ker ni slišal za seboj korakov, pač pa le silno ploskanje.

Ozrl se je. Niti en junak mu ni sledil. Vsi so ostali v jarku, navdušeno so ploskali in kričali: — Bravo, tenente! Bravo tenente!

To je kratka o ženski govorici. Prva pravi: — Žeš, ali si že slišala?

Druga: — Ne, kaj pa?

Prva: — Ali nisi slišala, kakšne uganja sosedova hči?

Druga: — Ne, nič nisem slišala. Kakšne pa uganja?

Prva: — To je vrag, ker zna tako skrivati, da nihče ne ve, kakšne uganja.

Skozi ključavnico je mogoče več videti nego skozi daljnogled.

Jožefam, Jožefinam, Josipinam, Pepam, Pepeam, Zefam, Zefcam, Pepitam, Jožicam ter Jožefom, Jožetam, Jožom, Žovom, Joželnom, Pepetom, Pepčkom, Josipom, Joškvcem in Joškom želim vse najboljše k njihovu godu.

Velikonočne pošiljateve

Nikdar ni spomnil na domovino in na svoje tako jasen in svetel kot v velikonočnem času.

Pa tudi naši domači o Velikinoči nestrpno čakajo pisma iz Amerike.

Veseli so pozdravov in voščil, najbolj jih pa razveseli denarna pošiljatev.

Pošljite velikonočna darila v obliki denarne nakaznice s posredovanjem

Slovenic Publishing Company Travel Bureau
216 West 18th Street New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

LIKOVIC JOZA:

KADAR JUG PRIBUČI

Večeralo se je, od Pokojišča do Korena, od okene do srea, od misli do solza, ki bodo potocene to noč bogve kje. Dolge, rdeče zarje ni so mogle miniti z zvonjenjem, ali je zamiralo v zapuščenih linah podružnice; še so zardevale, se razgorevale in drhte, dokler se jih ni usmilila božja milost ter jih sprejela v svoje neizmerno naročje. Tako se spočno noč pred pomladjo, brez bolesti in trudnosti; ptički začeljo v slovo, zeleni vrhovi srebri se z ganejo, sanje se spuste na zemljo, plahe luči zamigljajo po krajih. Tanki, modri dimi se vijejo na požarnih in strženih, ožgjenih znamenja novega življenja se kažejo na Barju. Samo v globinah in lazih leži sivi mraz, tja se ni segel dihi čudotvorne znanilke, ki se je ustavila na mehkih jasnih.

Zakasnel sem se nekje v grapah pod Meniško. Razorana rebra Greda so se potegnile in izgubila grozotno zunanost; mrakovi so zabrisali ostre čeri in plazovite drce, kjer rase brinje in živi božje drevce, rdeči spominček božjih skrivnosti. Prenočil sem v starem mlinu, ki je še vedno čemel sredi ledenih kopie, mracine in grbastih vrh. Semkaj zaide le redke popotnik, ubog oglaš s tovrstno živinčeto ali potepuh z barske ravni. Tanke srne postajajo na svetlih livadah, srnjak drami z zaljubljenimi kletki nad vse veličastno jutranjo tišino, ki še ne more ganiti z zamrznjenih brežin, kjer se je še nedavno srebrila zadnja zimska mesečina.

V mraku me je sprejel prileten in postrežljiv mlinar, v pogovoru malce nezaupljiv; vsaka beseda je varno obrnil kakor zlat na dlan. Taki so ljudje po samotah! Porinil je pred me skrivno in razpihal žerjavico. Dolgo sva vasa, toplota in sladkobni vonj, ki ga je pustila v teh puščobnih prostorih vsakdanja mletev, sta me prijetno zasnavala. Po večerji se je stariše sklonil v dve gubi in momljal:

"Saj nimam spanca, komaj čakam tiste ure, ko se bodo zopet premaknili koleca in oglašile stope, da bo pocingljal zvonec in me dramil sredi noči."

Zunaj je potegnil veter, pes se je začel trgati na kratki verigi, priprta dver je zavila. Nekje je nenadoma hrestnilo, morda pod jezo, v strugi ali zamrznjenemu žlebu.

"Jug bo," se je zopet razživel stariše in dvignil kosate obrvi. Odslonil je lino in zadovoljno pokimal. Zvezde so gorele nizko nad kronki gora, južni veter se je bližal. Mlinar je priprl lino, otrnil stenj, ki je arogantno v zaprašen leščerbi in prevlital nekaj vret; nato je poiskal pipo in se prepustil sponinom. Zgodbe so oživljale, obrazi so se prikazovali, tajinstvene senice so rasle in se širile kakor prosojni krogi tobakovskega dima, ki so se vili in razpletali iz kota v kot. Zunaj pa se je oglašal jug ter prinašal pozdrave in novo življenje. Mlinar je govoril tiho in prepričevalno.

"To se je zgodilo neko predpogladno noč, ko je pribučal jug v grapo. Zapahnil sem že dver in spustil psa. Odjenjal sem zavore in predstavil vretena, da bi neovirano pognala voda koleca, čim bi odjenjal led. Včasih se zgodi to, kaj nekaj ur, ko se učvrsti jug. Se sem čistil kamen, da bi takoj nasul žito, kakor hitro stečejo koleca, kar je prišel lajati na dvorišču pes in odganjati zapaznega neznanca! Pogledam na pot. Pred mano sta se stiskala dva popotnika, mladenič in ženska, oba zmedena in drhteča. Ona se ga je tesno oklepala, kakor da se boji zanj. Prosila sta me za kratek odpotek; postregel sem jima z žganjem in ovsenjakom.

On je bil bledikastih lic in šibke rasti, skoraj bolan in strti; dekle je bilo zmešano, sicer nekoliko ostarelo, toda vendar dovolj mično, samo njene oči so bile kalne in žalostne.

Oba bi prišla med boljše ljudi. Kaj ju je privedlo v to samotno? Jaz ju nisem hotel nadlegovati s svojo radovednostjo. Povsod se zgodi kaj posebnega in nerazumljivega. Zakaj bi se tudi tu ne? Morda sta bila preveč srečna, morda jim je postalo življenje preveliko breme, pa sta se želela odmakniti vsemu, kar ju je motilo in oviralo v poslednji sreči. Morda sta izgubila um in razsodnost, lahko ju je zmedel južni veter, ali jima je nastavil zanke vrag? Tudi mene moti včasih sam zelenec; kolikokrat se repi okoli mojih koles, nagaja pri vodi, se vsede na vretena ter piska in špiči za menoj, da bi me zapeljal. Kakšne čarovnije tvega za te stare kosti...

Ko sta se neznanca malo pokrepčala, sta odšla po grapi dalje. Sprva sem ju pridrževal in svaril zaradi nevarne poti in ledenih tal. Ker se nista zmenila za moje nasvete, sem oba prepustil njuni volji, odprl dver in ju spremil do znamenja. V visavah je plet jug; veličastno bučanje se je utrnilo iz gore v goro, od hipa do hipa močnejše in vedno bolj osvajačje. Črne jelše so se pripogibale od dne gladine, trblo večerje se je lomilo in povzročalo šelest. Vrtinci so nosili gnilo listje čez jez, vsobno in slabotno se je moralo umakniti obiščevalni sili znanilca pomladi. Skrivnostna dvojica se je kratko poslovila od mene. Se sem sledil njunim nesigurnim korakom, čul trepet in vzdih, končno so oba zakrinili mrakovi za vedno.

Presenečen sem se vrnil domov, privezal psa, da bi ne opasal popotnikov, če bi se premislila in vr-

nila v mlin. Kaj se je zgodilo z njima bo ostalo nepojasnjena skrivnost tiste noči. Zdelo se mi je, da sem v polnu čul usodni pljusk, ko se je razgrnila vodna gladina in povzila dvojce sre. Brez krvi in smrtne kriki! Samo jug jima je pel v slovo.

Zjutraj so našli dvorjari na prod dvoje utopljenecv, lice pri licu, srec pri srec. Nad tolmunom je ležalo nekaj kosov obleke, to je bila zadnja sled za obema."

Mlinar je odložil pipo in se pripravil k delu; pristavil je lestvico in začel mazati vrtena. Zadnji krog tobakovskega dima so ginili pod pomračnim strepom. Žerjavica je začela izgubljati zlati sijaj. Stariše je nerazločno šepetal in odkimal:

"Pomlad in ljubezen... za to so posebna zdravila..."

Odločil sem se za kratek izprehod. Pot je bila spolzka, površina je deloma že odstopila. Ledeni skladi, ki so se v dolgih nočeh nagromadili nad jezo, so odjenjavali. Zmrzle grude so pošastno pokale, drobci so z ostrim prasketom odletavali, se rušili nizdol in pljuskali v vodo. Votlo hrestenje se je neprestano utrinalo v temno noč. Kakor da se trgajo pokrovi mrliških raket, v katerih je bila zaprta narava in tisočero življenje, evetov ter neznanih žužkov in dvoje zamrznjenih sre, o katerih mi je pravil mlinar. Zdalj tik pred mojimi nogami, zdaj zopet onstran vode, nad lazom, v temni kotanji. Mrtvaški glasovi so se strašče množili in pretresali moje sree. Lelene pole v tolmunu so se lomile, vmes so skrčali ostrbi robovi, rušil se je zmr-

zujeni plaz, jelše so se osvobodile hladnega oklepa in dvigale sproščeno vejovje.

Skrivnostno vstajenje narave v predpomladni noči me je prevzelo. Vrnil sem se v mlin. Polnočne zvezde so se gostile nad Vihroveo in Novaško planjavo; gorele so pokojno, brez težav in bridkosti. Gostozivčki, mlečki in druga svetla drobna! V Gadovu se je hehetal skovir, zadnji znanilec joka in trobnobe. V visavah pa je bučal jug, zmogovalec in glasnik lepših zarij. Medtem je mlin oživel. Bistri curki vode so se živahno poganzjali preko koles. Mesece je oddrobil v sleherni kapljico kanček srebra. Mahovite brade so zadobile čaroben sijaj. Mlinar je veselo posipaval žito in uravnal razne ročice do poznega jutra.

Kadar jug pribuča, se zganajo drobni zvonečki, piskavčki odpro svoja mehka grla, belice v mahovitih zatišjih zadobijo zdravilno moč. Vsakomur se odpre košček raja, tudi nesrečnim in mrtvim!

Ogenj uničil rojaku domačijo.

V Argu pri Chicago je zadnje dni izbruhnil ogenj v hiši Lajzeta Jaloveca in prvo nadstropje je bilo uničeno. V pritličju, kjer je bila prodajalna za grocerijskim blagom, je voda, ki so jo metali gasilci, tudi vse uničila. Škoda ni znana.

Želodčna tonika nje-na boljša družab-nica

Mrs. Fannie Schwab, Chicago, Ill., nam je pred nedavnim pisala, da **TRINERJEVO GRENSKO VINO** ni le zanesljivo in prvo nadstropje, tudi njen najboljši družabnik na daljših potovanjih. Resnično, njej ne more pokvariti vsakega veselja, hujše kot želodčne neurednosti. Trinerjevo grensko vino očisti čreva, povrne apetit in vas napravi, da se dobro počutite. Priporočajo ga Jemati in delujo brez šepanja. V vseh lekarnah, Jos. Triner Co., 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. (Adv.)

KITAJSKI NAROD SE BUDI

Kdor samo površno in oddaleč opazuje današnje Kitajsko in njene politične, gospodarske in socialne razmere, bo videl samo razvaline, čudno kaotično stanje in sredi tega milijonske množice kitajskega ljudstva, ki je otopelo sredi japonskega in zapadnega imperijalizma, kateremu je moral odpreti pot v svojo lastno državo. Kvečjemu bi znal še nekaj povedati o prebujajočem se kitajskem nacionalizmu med dijastvom in izobraženci, ki se zama borijo proti premoči in silni politični in gospodarski anarhiji.

Kdor pa se hoče seznaniti tega ogromnega državnega organizma na Daljnem vzhodu, kdor hoče spoznati vsa prizadevanja kitajske vlade za gospodarsko-političen dvig države, mora vzeti v roke knjige, kakor je zbornik, ki ga je izdal dekan Yenging univerze v Pekingu, dr. Giedon Yen. Ta knjiga nam prinaša dragocene podatke o razvijanju telegrafskega omrežja, o radijskih oddajah, postajah, o zračnem prometu itd. Tako je bilo v šestih letih zgrajenih 81.278 km modernih cest za vedno bolj se razvijajoči avtomobilski promet. Pri gradnji cest se uporabljajo tudi vojaške čete. Za pogozdovanje je bilo v tem času razdeljenih 54.025.965 dreves. V Šanghaju se nahaja tvornica za izdelovanje aeroplanov; železniške delavnice v Tangšanu izdelujejo tudi lokomotive. Po vsej severni Kitajski je izborna organizirana policijska uprava, ki je zopet pri nesla red in sigurnost v promet. Stari kitajski misijonar, ki je na lastne oči opazoval to preporodno stremljenje kitajske države, je dejal: "Kitajski narod se je zbudi in se dviguje k novemu delavniku. Sicer je še mnogo ljudi globoko v spanju, toda to so oni, ki radi dolgo spijo in ki v snu presanjajo zgodnje jutro."

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

TRGOVINA Z DEKLETI PO VSEM SVETU

Članom Sveta Liga narodov je Liga dostavila podrobno poročilo o trgovini z dekleti, ki ga je sestavila na podlagi ankete po vsem svetu. Države vsega sveta so odgovorile na njeno vprašanje, ali je tudi pri njih razvita kupčija z dekleti. Dosej gotovo še ni bilo priobčeno tako podrobno in temeljito delo o tem žalostnem poslu, ki tare človeštvo in meče čudno luč na našo civilizacijo.

Poročilo samo je bilo doslej objavljeno samo v odlomkih, ker nore Liga, da bi prišla vse podrobnosti v svet. Njegovi podatki so pač zanimivi, ker podajajo jasno sliko o vseh mogočih oblikah, v katerih se vrši ta nečedni posel. Težko je slediti usodi žensk, ki so postale predmet strastnih goljufov. Tako na primer poroča avstrijska policija o neki kuharici, ki so jo speljali iz Avstrije v Bordeaux, kjer je živel pri nekem Marokanecu. Na zahtevo avstrijskega poslanstva v Parizu so dekle poslali nazaj v Innsbruck. Poročilo ugotavlja, da je imela avstrijska policija samo v enem letu opraviti s 181 primeri.

Iz Belgije poročajo, da se je v Bruslju osnovala neka celica, ki je tjakaj zablajala ženske in jih potem oddajala dalje. To celico je vodila 32letna gospa, ki je zahajala v najboljše družbo in o kateri niso niti slutili, da bi se bavila s tem poslom. V okraju Mons v Belgiji je celo brat "prodal" svojo sestro. Anglija se mora tudi boriti proti tej nadlogi. Tako je n. pr. v mestu Stetneyn neki Indijec odprl restavracijo samo z namenom, da bi tamkaj zbiral evropske "pevke" in bi jih oddajal dalje črnim mornarjem. Pomagal mu je 23 letni mladenič, ki je izvajal ženske. Madžarska policija je s pomočjo italijanske odkrila, da je neka gospa v Neapolju imela zveze z Budimpešto, odkoder je spravljala dekleta. Bila je to žena nekega advokata. Zbirala je žrtve tudi med svojimi najboljšimi prijateljicami. Tudi nacevniške raznih potovalnih gledaliških družb so osumili in ugotovilo se je n. pr., da je ena izmed takšnih družb spravljala ženske v Turčijo. Iz Poljske poročajo, da je nek takšen trgovec celo umoril svojo žrtev. Celotno 16 letni dekletki sta se bavili s tem poslom in zablajali svoje rojakinje.

Iz Prage so n. pr. zabili 20 letno deklico v Buenos Aires. Tam so aretirali nekega Avstrijca, ki je

vodil gledališke umetnike. Poročilo iz Jugoslavije ugotavlja, da so zalotili prekupevalce s človeškim mesom v najboljših družbah. Tako je bil aretiran n. pr. v Vel. Ki- kindi neki slikar. Neki industrijec iz Sombora je "kupil" 16 letno dekle iz Novega Sada od neke gospe. O drugem primeru zopet poročajo, ko je nekdo plačeval po 1000 Din za dekle.

V kolonijah so si prekupevalci izbrali Singapore za svoje središče. Tu je ta kupčija pomešana že s kupčijo s sužnji. Policija neusmiljeno postopa proti tem zverinam v človeški podobi. Pogosto se policiji posreči rešiti ženske iz strašnega položaja. Tam obstoji tudi dom "Poleumkuk", kjer dobe zavetišče dekleta, ki jih rešijo. Zgodilo se je, da so pripeljali v ta dom dekle in da je takoj nato prispel tja njen zarobenec in jo nato srečen pajal v Evropo kot svojo ženo.

Združene države poročajo, da so v enem letu aretirale 317 ljudi zaradi "nemoralne trgovine". Po večini je šlo za bele ženske, ki so jih prodajali črncem.

Iz Bombaya je prispelo poročilo, ki ugotavlja, da so naenkrat ugrabili 70 deklet, izmed katerih je bila najstarejša stara 18 let. Med ugrabljenimi, ki so jih rešili, so tudi bile s letne deklice.

Zveza narodov se bavi tudi z vprašanjem, kako bi organizirala mednarodno policijo, ki naj bi pobijala trgovino z dekleti.

ANGLEŠKI PRESTOLONA-SLEDNIK SE UČI ESPERANTA

"Daily Mirror" poroča, da se je nekoga večera v esperantskem klubu za brezposelne v Bradfordu neudoma pojavil angleški prestolonaslednik. Prisostvoval je tečaju esperanta. Zdalj se vsi Angleži vprašujejo, ali se bo tudi princ of Wales učil esperanto, ali pa je samo zaradi svojih socialnih čustev obiskal tečaj za brezposelne?

"SMRTNI ŽARKI"

Iz Moskve poročajo o zanimivih poskusih z znanimi "smrtnimi žarki", ki bi jih neki izumitelji tako radi spremenili v najsišnejši pripomoček za vojno namene.

Kakor je razvidno iz moskovskih poročil, tega snotra vojni tehniki še ne bodo tako kmalu dosegli, pač pa se dajo smrtni žarki že prav izdatno uporabiti v boju proti — mrčesu. V vrt, ki so ga napadle gosienice, so postavili na višje mesto n. pr. žarilnik za te žarke in že po dveh sekundah so opazovali, da padajo gosienice in druge golazen z rastlin mrtev na tla. Večjih žužek sicer niso ubijali, pač pa so jim bili neprijetni in so se pred njimi rajši umaknile drugam.

Zanimivo uporabo so našli tem žarkom tudi za odpravo mrčesa iz oblek. Če se zarede uši v obleko, jih je kar težko spraviti iz nje in to skoraj samo s uporabo vrele vode, zaradi katere pa trpi obleka. Smrtni žarki pa so v nekoliko sekundah umorili grdi mrčes in blago jih pri tem ni oviralo. Pri nekem poskusu so postavili na obleko gosienice, a žarki so jo ubili v dveh sekundah.

VELIKANI RADI BOLEZNI

V zadnjem času filmi kaj radi prikazujejo velikanske živali in znanje, ki so živele v predzgodovinskem času. Mnogi sodijo, da so dosegle te živali v tedanjem razvoju višek razvojne možnosti svoje vrste. Raziskovalec dr. Lull na vseučilišču v Yale je postavil povsem drugačno teorijo. Preiskoval je ogromne ostanke dinosavrov v zapadni Kanadi. Dr. Lull meni, da so — po teh ostankih sklepali — bili dinosavri res veliki, toda postali so veliki zaradi neke bolezni, ki jo nazivamo akromegalijska in ki nastane radi obolenosti hipofize (hypophyse). Tudi danes se pojavljajo veliki v človeški podobi, in sicer zaradi iste bolezni. Dr. Lull meni, da kažejo veliki kanski rogov, s katerimi so bile oborožene lobanje vrste ceratopov, ki si žveli ob reki Belly River, vse znake te obolenosti. Prav tako dokazujejo na hipertrofija triceratopov, živali s tremi rogi, in fantastičnih styracosaavrov; ti niso imeli samo dolgega nosa, temveč tudi dolge roge ob strani. Vse brbet je bil obdan z rožerino, ki naj bi ga ščitila. Ti živalski velikani iz predzgodovinskih časov so bili izvrstni boreci: toda branili so se z rastlinami. To dokazujejo topi zobje. Po mnenju tega raziskovalca so bile te rastline škodljive in povzročale so bolezen hipofize. Zaradi te obolenosti so se živali spreminile v velike. Značilno je, da se niso zavri, ki so živele v drugih krajih, razvili v takšne velike. V ostalem so imeli zobje teh velikanov to lastnost, da so po obrabi zopet zrastle in s tem omogočile živali silno dolgo življenje.

V tem seznamu : : : Poučnih Knjig boste našli knjigo, ki bo vas zanimala

- Angleško slovensko berilo\$2.—
- Amerika in Amerikanci (Trunk) 5.—
- Angelska služba ali nauk kako se naj streže k sv. maši 10
- Boj nalezljivim boleznim 75
- Cerkniško jezero 120
- Domači zdravnik po Knajpu: vezano \$1.50 broširano 125
- Domači vrt 120
- Govedoreja 150
- Hitri računar 75
- Gospodinjstvo 120
- Jugoslavija (Melik) 1. zvezek 150
- 2. zvezek, 1—2 snopič 180
- Kletarstvo (Skalič) 2.—
- Kratka srbska gramatika 30
- Kratka zgodovina Slovencev, Hrvatov in Srbov 30
- Kako se postane državljani Z. D. 25
- Knjiga o dostojnem vedenju 50
- Kubična Računica 75
- Liberalizem 50
- Mlada leta dr. Janeza Ev. Kreka 75
- Mladeničem, 1. zvezek 50
- 2. zvezek 50
- (Oba skupaj samo 90 centov)
- Mlekarstvo 1.—
- Nemško - angleški tolmač 1.40
- Nasveti za hišo in dom 1.—
- Najboljša slov. Kuharica, 668 str. (Kalinšek), lepo vez. 5.—
- Največji spisovnik ljubavnih in drugih pisem 75

- Ojačen beton 50
- Obrtno knjigovodstvo 250
- Praktični računar 75
- Perotinarstvo, broširano 150
- Pravila za oliko 65
- Psihične motnje na alkoholski podlagi 75
- Prehodniki in idejni utemeljitelji ruskega idealizma 150
- Radio, osnovni pojmi iz radio tehnike, vezano 2.— broširano 175
- Ročni slov. nemški slovar 90
- Slovenska narodna mladina, (obsega 452 strani) 150
- Sveto Pismo stare in nove zaveze, lepo trdo vezano 3.—
- Sadno vino 40
- Sadje v gospodinjstvu 75
- Učna knjiga in berilo laškega jezika 60
- Učna knjiga in berilo italijanskega jezika 1.—
- Učbenik angleškega jezika: trdo vez 150 broširano 125
- Uvod v filozofijo (Veber) 150
- Veliki slovenski spisovnik: Zbirke pisem, listin in vlog za zasebnike in trgovce 125
- Veliki vsevedež 80
- Voščilna knjižica 50
- Zbirka domačih zdravil 60
- Zdravilna zelišča 40
- Zgodovina umetnosti pri Slovencih, Hrvatih in Srbih 190
- Zdravje mladine 125
- Zdravje in bolezen v domači hiši, 2 ZVEZKA 120
- Zgodovina Srbov, Hrvatov in Slovencev. (Melik) II. zvezek 80

Te in mnogo drugih knjig, lahko dobite pri **KNJIGARNI "GLAS NARODA"** 216 West 18th Street New York, N. Y.

NJEN VODNIK

ROMAN
IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

35

S to mislijo, se je morala sprijazniti, če je hotela ali ne. Samo ko bi imela dovolj moči, da se ne bi izdala, da ne bi nikdo izvedel, kako ponižano se je čutila, da je morala ljubiti kjer ni mogla pri-
čakovati ljubezni. In da se ni izdala, ji ni preostajalo drugega, kot da je proti Henrikovi postala zopet hladna in brezbržna in ponosna. Rajši je videla, da jo je Henrik smatral za nevladno, kot pa bi izdala skrivnost svojega srca.

Kako bo mogla v bodoče prenašati svoje življenje? Ali ji bo pomagal njen ponos, da bo premagala to nesrečno ljubezen? Mora se ji posrečiti, če bo vedno mislila, da se je predal drugi. Da, moralo je biti tako! Najboljše bi bilo seveda, ko bi dala svojo roko Alfonsu Mentori; potem saj Henrik ne bo mogel nikdar slutiti, da ji je bil vse.

Toda mrzla polt jo obide, ko pomisli, da bi bila Alfonsova žena. Nikogar drugega žena ne bi mogla biti z ljubeznijo do Henrika v svojem srcu. To bi bila prevara! In svojega dobrega prijatelja Alfonsa ni hotela varati. Vreden je bil, da bi dobil ženo, ki bi se mu vdala s celim svojim duhom in ki ga ni vzela za moža zato, da bi s tem zakrila ljubezen do drugega. Pri njenem značaju je bilo to nemogoče. S polovičarskimi stvarmi ni bila zadovoljna. Vse — ali nič!

Torej nič!

Tako se ji preganjajo misli po glavi kot splašeni tiči, ki niso mogli najti miru, in sem in tam zopet odpre svoje oči. Pa vsakokrat opazi, da jo Henrik vedno polu skrbi gleda. Vsakokrat bi mogla bolestno krikniti. Zakaj jo je tako pogledoval? Pri tem je najbrže mislil na svoje plavočasto dekle.

Henrik pa ni mislil na nikogar drugega kot na svojo mlado gosposdino, ki mu je sedela nasproti blede, z zaprtimi očmi in tresočimi ustnicami. Kaj jo muči? Jasnemu mu je bilo, da trpi, da se bori proti težkim čutem. Okoli bledeh ustnic se ji je razlila bolestna poteza, katere prej ni nikdar videl, okoli teh ust, ki so se mu zadnje čase tako ljubeznjivo smejale in ki jih je tako zelo ljubil in bi jih najraje pokril z vročimi poljubi.

Ni mogel razumeti, kaj jo muči. Kako neki bi, saj ni vedel, da ga je ljubila, da ga je opazovala, ko se je ločil od Kriste in da je to svojo napačno razlagala. Kako lahko bi ji bi drugače pregnala njene bolečine. Samo ena njegova beseda, da je imel sestro in da je bila ta sestra na postaji, bi izbrisala vse, kar je bolestno zategovalo Cedine ustnice.

Toda resna beseda ni bila izgovorjena kot marsikatera druga beseda, ki mu je zmožna rešiti velike zapletljive.

Konečno se ima Ceda popolnoma v oblasti in odpre oči. Sedaj je tudi prenesla Henrikov pogled in je z njim govorila.

— Prosim, dajte mi malo kolinske vode, senor Rom. Glava mi je malo boljša, pa se hočem še nekoliko posvežiti.

Veselo poskoči Henrik in naglo prinese steklenico kolinske vode. Iz steklenice zlije nekoliko dišeče vode na Cedino robce in ji ga ponudi, da si ga pritisne na čelo in more vdihovati osvežujoči duh. Vesel je bil, da mu ni bilo več treba gledati je trpeti.

Zaveso pri oknu potegne nekoliko navzdol, da je niso dražili prehudi solčni žarki. Vpraša, ako bi moglo hotelo premeniti sedež. Ceda samo odkima. Bilo ji je prijetno, da tako skrbi za njo, toda ni hotela postati mehka.

— Je že mnogo boljše.

— Ali želite piti malo vode? — jo vpraša.

Ceda prikima in Henrik takoj odide v jedilni voz za vodo. Ko je bil Henrik odsoten, pravi Ceda materi:

— Da le more človek tako nenadoma dobiti tak glavobol?

— Meni se to pogosto zgodi, Ceda. Pa vesela sem, da se zopet boljše počutiš. Bila sem že v velikih skrbih, da mi zbolijo.

— Ne, ne, nikar se ne boj. Vidim, da je prešlo; mir mi je dobro del.

Ko se Henrik vrne, Ceda pokorno pije hladno vodo in si pomoči sence. Kajt, ne glede na vse drugo, jo je v resnici bolela glava.

Ceda se sili, da bi bila udeležena pri razgovoru, toda s tajno bolestjo opazi Henrik, da se je obnašala proti njemu vse drugače, kot zadnje tedne. Sicer ni bila več tako ponosna, da bi kazala svojo oblast nad njim, kot s početka, ko se je še borila s svojimi občutki do njega, ker jih je hotela zadušiti, toda v njej je bila zopet prejšnja hladnost kakor da se ji ni smel nikdo približati, in z njo ni bilo mogoče zaupno občevati. Henrika zelo boli, da je zopet tako brezbržna proti njemu, toda misli si, da ji spomin na požar obledeva in da se njen ponos zopet polagoma zaveda, da ni nič drugega kot plačan vodnik, spremljevalec na potovanju, katerega ni hotela razvdati s preveliko prijaznostjo, da ni izgubila pri njem svojega ugleda in spoštovanja.

Senora pa je bila proti njemu vedno zelo dobra in ljubeznjiva in je prihajala k njemu z vsemi svojimi potrebami in željami, ker je vedela, da je za vsako stvar imel nasvet.

Obisk v Angliji in Skandinaviji je zopet vzel nekaj tednov. Tedaj pa pravi senora, da ima že vsega dovolj in je odločno zahtevala, da se vrnejo domov.

Ceda ji pritrdi in tako je Henrik preskrbel vse za vožnjo iz Bremerhafena v Mehiko. Ceda je postajala proti Henrikovi vedno bolj hladna, ker je hotela nagajanje do njega zatreti v kali. Mati je bila z njo zelo nezadovoljna. Prav nič ji ni ugajalo, da je bila njena hči proti njemu, kateremu se je imela zahvaliti za svoje življenje, tako mrzla in ponosna. Nekega dne ji reče:

— Proti senoru Romu se obnašaš nekako čudno, Ceda. Ali pozabiš na vse, kar se je zgodilo?

Ceda resno strse glavo.

— Ne, ne, tega prav gotovo ne pozabim — nikdar! Toda zaradi tega ga še ni treba vedno častljivo gledati, kakor ti.

— O, zasluži pa. In meni je zelo žal, da ga ne moreš trpeti. V resnici zasluži od tebe drugačno obnašanje. Njemu sva velika dolžni. Takoj potem, ko smo odpotovali iz Florencia, si mu kazala vedno veliko naklonjenost. Gotovo je temu bil vzrok požar. Več, kaj sem tedaj včasih mislila?

— Kaj mama?

— Da bi zanj morala občutiti več, kot do katerega drugega možkega in da bi bilo meni popolnoma razumljivo, ako ga iz hvalečnosti za najino rešitev osreči s svojo roko.

Ceda se začudil in srpo gleda mater. Prebledi in ustnice se ji tresejo. Nato pa se glasno zasmeje.

— O, mama, na take čudne in romantične misli prideš! Popolnoma pozabiš, v kakem razmerju je z menoj. S takim se vendar ne bom poročila!

Senora nejevoljno zmaže z glavo.

(dalje prihodnjik.)

SMRT ČUDAŠKEGA SAMOTARJA

JESENICE, 3. marca.

Ni še dolgo tega, ko sem bil na izletu na Pustnem vrhu in na Kočni ter sem se preko Medjega dolga vračal nazaj v dolino do malega umetnega gorskega jezera, ki leži pod strmo Bevske planine in v kateri se izliva knalno po izviru bistri potok Javornik. Prekrasna je ta gorska pokrajina, vse naokrog jo obrobijo smrekovi gozdovi in zelene senceti, v ozadju pa štrli visoko v nebo najvišji vrhovi Karavank. Mir vlada daleč naokoli, le v spodnjem koncu umetnega jezera vedno brne stroji velikih rezervuarov naprav. Zajemajo vodo, ki se pretaka po ogromnih ceveh in goni turbine v tovarni Kid na Javorniku.

Ko sem se naučil krasot prirode in božajočega miru, sem krenil nizdol ob bistrem potoku proti dolini. Nedaleč od poti na desno zagledam celo naselbino malih oglarskih koč, od katerih se je valil dim. Mislil, da biva tu večja skupina ogljarjev, sem zavil proti kočam, a sprva nisem našel nikogar v njih. Vseh koč je enajst, a šele v predzadnji sem našel na neki tla sedečega starega moža, ki je držal čedro med zobmi.

Na moje vprašanje, kje ima tovarš, mi je odgovoril, da prebiva v vseh kočah on sam in da ne mara dosti za druge ljudi. Pomnil sem mu kozarec dobrega likerja, ki ga je takoj v dušku izpil in postal knalno nato zelo zgovoren. Povabil me je v notranjost kočice, ki je bila natrpana vseh mogočih potrebščin in nepotrebnih predmetov, da bi jih lahko našel skoro na tisoče. Med njimi je bilo tudi mnogo knjig, slovenskih in nemških samih starejših letnikov, ki pa so bile že v zelo slabem stanju. Z največjim veseljem mi je razkazoval cele čebriče nasoljenega pasjega in majčega mesa ter poudarjal, da mu je največje in pasje meso ljubše kakor teletina in svinjina.

"To mi gre v slast," je trdil v nomen. "Boln nisem bil po njem nikoli, nikdar me ni bolel trebuh, četudi je meso časih napol kuhano."

Kazal mi je tudi vislice, na ka-

tere obesa mačke in pse. Navijalo za vislice je izumil sam, ravno tako tudi lesen skopec, ki mu je služil za brušenje žag in davljenje psov, katerim je pušal kri, ki jo je rabil za klobase. Pravil je, da je pobil prav vse mačke in pse, ki so mu prišli pod roke in tudi one, ki so mu jih privedli drugi ljudje. Bivališče v kočah je rad menjaval. V nekaterih je bival poletni, v drugih zopet pozimi, menjal jih je tudi ob lepem in slabem vremenu in ob dežju. Z ljudmi se ni rad ukvarjal nikoli. Nekoč ga je hotel fotografirati neki ljubljane, a je slabo opravil. Razljučen mož ga je tako naglajal s kolom, da je ubogi "amater" pri begu v dolino zgrabil aparat.

Ker nisem rad pil za možem, sem mu prepustil ves svoj preostali liker. Postal je zatorej silno zgovoren. Povedal mi je, da se piše Janez Kapus, da se je rodil 1. 1857. v Mojstrani in da je izučen kovač. V dolini ni bil že kakih 25 let in je za svetovno vojno zvedel šele takrat, ko je že domala minila. Za ženske ni maral nikoli in ni imel nikoli nobenega intimnega razmerja do 50. leta, ko se je oženil. Na vprašanje, če sta imela kaj otrok je odgovoril:

"Kaj biž iz starih kosti! Hudo pa mi je bilo po njej, ko je umrla. Posebno pa takrat, ko je ležala v žinski kočici, ki je tako kratka, da je gledalo precej krste iz nje."

Umival se menda ni nikoli, tudi perila ni obleke ni menjal, pomival ni posode in sušil ni obleke nikoli. "In vendar sem zdrav kakor dren," je spetoma trdil.

A tudi njega je vzel. V sredo se iz njegove kolibee ni kadil dim. Okrog oglov so tulili njegovi psi in zavijale mačke, a gospodarja ni bilo na spregled. Sosedov sinko mu je prinesel v običajnem času mleko, a do njegove kočice ni mogel, ker so se divje zaganjali v njega trije psi in najhujša mačka. Tudi sosedje niso mogli v koč. Šele potem, ko so v ljutih bojih s kolji, burkljami in drogovci pregnali razdražene živali, so si osvojili pot v koč, kjer so našli Janeza Kapusa prislonjenega ob notranjo steno kočice. Umrl je za srčno kapjo. Psi pa so tulili naprej, mačke zavijale in se niso dale potolažiti zaradi smrti gospodarja. Res je imel na vesti nič koliko živalskih življenj, a njim je pustil življenje!

Tako je umrl Janez Kapus v prosvetljenem 20. stoletju, v gozdni samoti, brez svojcev, brez luči in brez pomoči. Le psi so mu stali tiše usodne minute ob strani in ga čuvali ob njegovi nemoci. Kasneje pa so prišli dobri sosedje in odnesli Janeza v svoj dom in ga položili na mrtvaški oder. Potem so ga odnesli v dolino. Tistih 11 malih koč, v katerih je imel svojo rezidence, pa ne bodo sesedle in bo čas zabrisal sled za njimi.

ZLATO ISČEJO

Južna država Georgia je zelo bogata na zlatu. Odkar kupuje vlada zlato po zelo visoki ceni, se je med prebivalce oživila strast do te dragocene kovine. Kot vidite, so se celo dekleta opremila s potrebnim orodjem in iščejo zlata zrna v bližini potoka pri Dalnolego.

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre
NA KITREM EKSPRESNEM PARNIKU

ILE DE FRANCE

21. MARCA

11. Aprila — 5. Maja

PARIS

7. Aprila — 28. Aprila

CHAMPLAIN

3. Aprila — 21. Aprila

NIZKE CENE DO VSEH DELOV

JUGOSLAVIJE

Za poiznanila in potne liste vprašajte naše pooblašcene agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

OBUP POBOŽNE MLADE

DEKLICE

Zadnji čas je v okoliših Slatine Radencev obupalo več mladenk, ki so bile na glasu zaradi velike vernosti. Kaj jih je tiralo v smrt? Preden si je ljudstvo moglo razjasniti zagonetko, se je že raznesla novica o novi obupanki. Te dni se je 22-letna Micica Silčeva, hčerka posestnika z Radinskega vrha in nečakinja tomaževskega župnika, praznično oblekla, vzela v roke rožni venec, dva rožna venca pa si je obesila okrog vratu in je odšla v bližnji gozd. Pogrešili so jo, iskali, zaman. Šele naslednje jutro so jo našli sosedje mrtvo, obešeno, slonečo ob drevesu.

Ljudstvo je razburjeno zaradi teh pojavov, ki se dogajajo vedno pogostje, in iskreno želi, da poseže vmes cerkveno oblastvo. Krivica, ki vpliva na narušeno živčno stanje mladih, bigotnih deklet, pač ne bo težko najti. Saj nastaja že pravega epidemija, zato je treba resnega posvarila, da bo teh žalostnih dogodkov konec. Da bo mladina telesno in duševno zdrava, ne pa obupana in strta, je prav gotovo v interesu katoliške cerkve.

CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK CITY

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING
NEWS

21. marca:

Berengaria v Cherbourg

Deutschland v Hamburg

24. marca:

Ile de France v Havre

28. marca:

Manhattan v Havre

Hamburg v Hamburg

29. marca:

Olympic v Cherbourg

31. marca:

Bremen v Bremen

Volendam v Boulogne

Rex v Genoa

1. aprila:

Champlain v Havre

1. aprila:

Albert Ballin v Hamburg

Pres. Roosevelt v Havre

5. aprila:

Berengaria v Cherbourg

7. aprila:

Paris v Havre

Europa v Bremen

Savonia v Trst

11. aprila:

Washington v Havre

Statenland v Boulogne sur Mer

Aquitania v Cherbourg

12. aprila:

Majestic v Cherbourg

14. aprila:

Conte di Savoia v Genoa

Ile de France v Havre

18. aprila:

President Harding v Havre

Deutschland v Hamburg

20. aprila:

Montevideo v Cherbourg

Rotterdam v Boulogne sur Mer

21. aprila:

Bremen v Bremen

Champlain v Havre

25. aprila:

Berengaria v Cherbourg

Hamburg v Hamburg

Manhattan v Havre

27. aprila:

Olympic v Cherbourg

28. aprila:

Volendam v Boulogne sur Mer

Europa v Bremen

Rex v Genoa

2. maja:

Aquitania v Cherbourg

Albert Ballin v Hamburg

President Roosevelt v Havre

4. maja:

Majestic v Cherbourg

Volendam v Boulogne sur Mer

5. maja:

Ile de France v Havre

Roma v Genoa

9. maja:

Washington v Havre

Bremen v Bremen

12. maja:

Champlain v Havre

Berengaria v Cherbourg

Conte di Savoia v Genoa

15. maja:

Europa v Bremen

19. maja:

Manhattan v Havre

Hamburg v Hamburg

20. maja:

Statenland v Boulogne

21. maja:

Paris v Havre

Rex v Genoa

24. maja:

Europa v Bremen

25. maja:

Albert Ballin v Hamburg

27. maja:

Majestic v Cherbourg

28. maja:

Ile de France v Havre

Koledar l. 1934

Bomback piše o "BOULDER DAMU"; Troha govori o "DUHOVIH IN STRAHOVIH" ter o "KRIŽIH IN TEŽAVAH"; Rupnik pa klasično opisuje DOBO BLAŽENE PROHIBICIJE, — vse to poleg kratkih povesti, zanimivih spisov, gospodarskih in tehničnih razprav, najdete v letošnjem koledarju.

Cena!

50c

Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga pa naročite še danes.

TEH 160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, PO-UKA IN NASVETOV JE VREDNIH Z A VSAKEGA 50 CENTOV

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.